

RAJONGÓK KÉRDEZIK

(VÁLOGATÁS A MOONPAPER 1995-1996-OS SZÁMAIBÓL)

A legtöbb szám a Prostitute-on pozitív érzéseket kelt bennem. Ugyanakkor, találtam valamiféle kapcsolatot közöttük, hiszen a szövegek majdnem mindegyikében valaminek az elvesztéséről és a pusztulásáról van szó. Meg tudnátok ezt magyarázni?

Számomra a Prostitute egy tíz éves zenei fejlődés vége. Az Euphoria egyfajta búcsú ettől a kortól, míg az Apollo egy újat jelent be. A Prostitute összes dala kiegészíti a többi a Forever Young-ig. Egyikünk sem tudja, milyen zene lesz a következő Alphaville lemezen, de egy dolog biztos. Új partok felé hajózunk.

Mit jelöl a „Holistic movement” a Paradigm Shift-ben?

Rendszerint, ha ki akarunk elemezni valamit, azt a valamit, amit meg akarunk érteni, elkülönítjük minden egyéb dologtól. Ez a gondolkodás kíséri legtöbbször magatartásunkat és kísérte mindig is az emberiség történetét. Eközben pedig, ha megfigyeljük a káosz-kutatást, minden függ mindentől és semmilyen dolgot sem választhatunk el a szöveggörnyezetétől, ha meg akarjuk érteni. Az élet egy nagy hálózat kapcsolatokkal és visszacsatolásokkal. Apró dolgok lehetnek roppant nagy folyamatok okozói. Egyik kedvelt illusztrálása ennek: egy pillangó verdeső szárnya okoz tornádót. Szép.

Ki az az Iron John?

Olvasd el az „Eisenhas” című tündérmesét.

„A demokrácia csak egy hazugság” – hangzik el a Foolsban. Nem mond ez ellent a Beethoven üzenetével? Úgy gondolom, hogy a demokrácia az egyetlen lehetőség a rasszizmus ellen.

A rasszizmus elleni egyetlen megoldás az anti-rasszizmus.

Az Utopia-tól a Prostitute-ig vezető úton felfedeztétek Shakespeare-t. Miért pont őt választottátok? Mert az emberi életet és érzelmeket írta le?

Azt hiszem, te most az Apollo-beli Shakespeare idézetre célszól: „és ha a zene lesz a szerelem étke, játssz rajta, adj nekem mértéktelenül belőle..” Tulajdonképpen nincs semmi az egész univerzumban, amiről Shakespeare ne írt volna egyetlenesen sokatmondó mondatot.

Most, hogy sokat játszatok élőben, felmerül a kérdés: megjelenik a közeljövőben egy koncertalbum?

Egy koncertlemez valóban jó dolog lenne, de sajnos elég nehéz lenne összehozni. Pedig jó okunk lenne megcsinálni, figyelembe véve, hogy milyen sok zenekarnak jelenik meg nem is egy live albuma, s köztük is milyen sok a közkedvelt együttes. Egy koncertben az a varázslatos pillanat a legszebb, hogy a zene egyszeri és megismételhetetlen, habár rengeteg összetevő van, ami nagymértékben befolyásolja a produkciót: a nézők hangulata, az együttes, a hely, nem beszélve arról a titokzatos dologról, ami az énekesre vonatkozik; azon az estén milyen hangulatban és formában van. Ha a zenét elszigeteled ezektől a hozzátartozó finom dolgoktól, gyakran érzelemmentessé válik és a titokzatos pillanat elvész. Más problémák jelentkeznek, ha a dolog technikai és pénzügyi oldalát nézzük. A koncertkörutak igen drágák, a repülések, a hotelek, a felszerelések szállítása, a résztvevők és a roadok igen sok pénz felemésztenek. Extra felszerelés is kell egy koncertfelvételhez, olyan, amit jelen pillanatban nem engedhetünk meg magunknak. Mindamelllett, remélem minél előbb olyan pénzügyi helyzetbe kerülünk, hogy felvételt elkészíthessünk.

KP, a menedzser egy olyan AV lemezről beszélt nekem, melyen néhány számotokat híres DJ-k dolgoznák fel. Mikor jelenik meg ez a lemez?

Jelenleg az ötödik album anyagán dolgozunk. Tíz számot írtunk eddig, a következő címeikkel: 1. Soul Messiah, 2. Spitt of the Age, 3. Flame, 4. Monkey int he moon, 5. Wish you were dead, 6. control, 7. Giants, 8. Night Guard, 9. To the new horizons, 10. Criminal places.

Azonban van még egy csomó ötletünk, amiket újabb dalokban fogunk kibontani. Amint az egész anyag készen lesz, gondolkozni kezdünk, hogyan is készítsük el a remixlemezt.

Marian, mondanál valamit a Duel című számról, amit egy Klaus Schulze lemezen énekelsz?

Klaus korábban mesélt már nekem a Wahnfried projektjéről, s megkért, hogy énekeljem el az egyik számukat. Nem volt semmilyen témabeli, vagy kész szövegbeli megkötés. Klaus teljes szabadságot adott a stílus és a téma megválasztásában. A dal egy kissé „bizonytalan”, simán elmenne egy krimi aláfestő zenéjének. Elég nehéz volt megoldani a feléneklést. Klaus biztatott, hogy csak improvizáljak. Na, kipróbáltam egy csomó improvizatív dolgot, de semmi jó nem sült ki belőle. Aztán eszembe jutott, hogyan oldjam meg a problémát. Visszaemlékeztem egy számra, amit még a korai Alphaville-s időkben írtam, ez volt az Into the dark, máig kiadatlan. Tökéletesen működött, csupán egy csekély átíráásra volt szüksége, hogy a szöveget rá tudjam illeszteni. Ennyit a Duel igazi történetéről.

Marian, egy régi, 1987-es interjúban azt mondtad, hogy a fasiszta szót használtad a Forever Young első verziójában. Mondanál valamivel többet erről?

Nem kaptunk engedélyt a nagylemez amerikai megjelenésére a következő sor miatt: „Can you imagine if we won the war, little fascist lady she loves you so” (el tudod képzelni, hogy megnyertük a háborút, a kicsi fasiszta lány úgy szeret téged); a fasiszta szó egy német együttes dalában elfogadhatatlan volt az amerikaiak számára. Colin Pearson javasolt egy enyhébb verziót: „Can you imagine if the race is won, turn our golden faces in the sun...”

Úgy hiszem, nem igazán változtatta meg az eredeti szöveg jelentését, de azért ez egy kis megalkuvás volt, nem gondolod?

Szintén 1987-ben mondtad, hogy minden koncertben van valami fasiszta. Ezt hogy értetted?

Ezt csak hülyeségből mondtam.

A koncerteken játszátok a Wish you were dead-et. Ez egy koncertverzió, vagy már az albumváltozat?

Koncertverzió, de jelen pillanatban nem nagyon különbözik a demón felvett változattól.